

LUONNOS

VALTIONEUVOSTON ASETUS ETELÄ-SAVON LUONNONSUOJELUALUEISTA

1 Tausta

Asiassa on kysymys pääosin Etelä-Savon maakunnassa sijaitsevien, valtion hallinnassa olevien valtakunnallisiin suojeluohjelmiin tai Natura 2000 -verkostoon kuuluvien sekä eräiden muiden valtiolle luonnonsuojelutarkoituksiin hankittujen alueiden perustamisesta luonnonsuojelualueiksi. Alueet perustetaan luonnonsuojelulain 17 §:ssä tarkoitetuiksi muiksi luonnonsuojelualueiksi. Tällä valtioneuvoston asetuksella perustetaan lain 17 § 1 momentin nojalla ne alueet, joiden pinta-ala on yli 100 hehtaaria. Sitä pienemmät alueet perustetaan ympäristöministeriön asetuksella.

Etelä-Savon luonnonsuojelualueiden perustaminen on osa valtakunnallista säädösvalmistelua, jolla saatetaan voimaan usean vuosikymmenen kuluessa luonnonsuojelutarkoituksiin hankituilla tai varatuilla valtion alueilla luonnonsuojelulain mukaiset rauhoitusmääräykset. Metsähallitus on valmistellut ympäristöministeriön ja sen asettaman säädösvalmistelutyöryhmän ohjauksessa alueiden suojelun toteuttamista.

Tämän ehdotuksen mukaisella valtioneuvoston asetuksella perustettavat luonnonsuojelualueet sijaitsevat Heinäveden, Hirvensalmen, Joroisten, Juvan, Kangasniemen, Mikkelin, Mäntyharjun, Pertunmaan, Pieksämäen, Puumalan, Rantasalmen, Savonlinnan ja Sulkavan kuntien alueella. Valmistelun alkuvaiheessa on kuultu maakunnallisia ja paikallisia sidosryhmiä. Keskusteluissa on kartoitettu muun muassa maakuntaliiton, kuntien, luonnonsuojelujärjestöjen, riistahallinnon ja metsästysseurojen näkemyksiä alueiden perustamisesta.

Etelä-Savon maakunnan osalta aiemmin on jo perustettu luonnonsuojelualueiksi Saimaan alueen luonnonsuojelutarkoituksiin valtiolle hankitut alueet (VNA 441/2014).

2 Luonnonsuojelualueiden tarkoitus ja sisältö

Asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla toteutetaan osaltaan valtakunnallisten suojeluohjelmien, Natura 2000 -verkoston ja eräiden muiden suojelutarkoituksiin osoitettujen valtion alueiden suojelutoimenpiteet Etelä-Savon maakunnan alueella. Suojelualueiden perustamisen tarkoituksena on säilyttää nämä alueet luonnontilaisina ja turvata niiden ekosysteemien häiriötön kehitys, tarvittaessa myös ennallistamalla muuttuneita luonnonympäristöjä tai hoitamalla luonnonhoitoa vaativia kohteita.

Erityisinä suojelutavoitteina Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla on lisäksi niiden suojeluperusteina olevien luontotyyppien ja niille tyypillisen lajiston sekä muiden suojeluperusteina olevien lajien ja niiden elinympäristöjen suojelu, lisääminen ja parantaminen.

Alueet palvelevat opetustarkoitusta sekä omatoimista retkeilyä, luonnon harrastusta ja tutkimusta. Alueiden perustaminen tukee myös luonnonvarojen kestävästä hyödyntämisestä kuten luontomatkailua, jokamiehen oikeuksin tapahtuvaa marjastusta ja sienestystä sekä säännelysti myös metsästäystä.

Tällä asetuksella perustetaan 24 luonnonsuojelualuetta, joiden pinta-ala on yhteensä noin 9430 hehtaaria. Pinta-alasta noin 228 hehtaaria on vesialueita. Samanaikaisesti annettavalla ympäristöministeriön asetuksella on tarkoitus perustaa lisäksi 95 luonnonsuojelualuetta yhteispinta-alaltaan noin 2320 hehtaaria.

3 Alueiden luonnonsuojelulliset perusteet

Luonnonsuojelualueiden perustamisella turvataan valtakunnallisiin suojeluohjelmiin kuuluvien alueiden, METSO-ohjelman puitteissa valtiolle hankittujen alueiden sekä eräiden muiden luonnonsuojelutarkoituksiin osoitettujen alueiden luonnonarvojen säilyminen.

Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla asetuksella toimeenpannaan niiden suojelutavoitteita vastaava suojelu luonto- ja lintudirektiivin (1992/43/ETY ja 2009/147/EC) edellyttämällä tavalla. Luontodirektiivin mukaisten luontotyyppien ja niille ominaisen lajiston kannalta alueet ovat tärkeitä metsä-, suo- ja saaristoluonnon suojelemiseksi. Linnuston kannalta tärkeillä SPA-alueilla keskitytään kullekin alueelle ominaisen linnuston elinolosuhteiden turvaamiseen. Natura 2000 -alueiden suojelutavoitteina ovat luontotyypit ja lajit ilmenevät tarkemmin alueita koskevista Natura 2000 -tietolomakkeista.

Etelä-Savon maakunta kuuluu valtaosin Etelä-Savon eliömaakuntaan, pohjoisimpien maakunnan osien kuuluessa Pohjois-Savon eliömaakuntaan. Suomen metsäkasvillisuusvyöhykkeissä alue kuuluu eteläboreaaliseen vyöhykkeeseen ja suokasvillisuusvyöhykkeistä Sisä-Suomen vietto- ja rahkakeidasvyöhykkeeseen. Perustettavat suojelualueet edustavat Etelä-Savon vanhoja metsiä, soita sekä järvi- ja saaristoluontoa.

Perustettavista luonnonsuojelualueista laajimpia metsäluonnon suojelualueita ovat Kakonsalon, Kivimäensalon ja Lohikosken luonnonsuojelualueet. Ne muodostuvat edustavista vanhan metsän alueista, joihin kuuluu osittain jo aiemmin perustettuja vanhojen metsien luonnonsuojelualueita. Alueet ovat erittäin merkittäviä Natura 2000 -luontotyyppin boreaaliset luonnonmetsät suojelun kannalta, jota täydentävät puustoiset suot ja erilaiset pienvedet (humuspitoiset järvet ja lammet, karut kirkasvetiset järvet sekä pikkujoet ja purot). Lajistoltaan luonnonsuojelualueet ovat erittäin monipuolisia ja edustavia vanhan metsän alueita, jotka tarjoavat elinympäristön useille vaateliaille kovakuoriais-, kääpä-, sammal- ja jäkälälajeille, joita ovat esimerkiksi luontodirektiivin liitteen II lajit haavansahajumi (*Xyletinus tremulicola*), korukeräpallokas (*Agathidium pulchellum*) ja korpipohtosammal (*Herzogiella turfacea*).

Suurlahden, Koiravuoren, Kaljunjärven, Mäkrämäen, Hulikistokankaan ja Viljakkalan metsien luonnonsuojelualueet ovat niin ikään tärkeitä metsäluonnon suojelualueita. Boreaalisia luonnonmetsiä esiintyy alueilla yleisesti, ja puustoiset suot, boreaaliset lehdot sekä erilaiset pienvedet (humuspitoiset järvet ja lammet,

karut kirkasvetiset järvet sekä pikkujouet ja purot) monipuolistavat luonnonsuojelualueita. Alueet ovat huomionarvoisia vanhojen metsien lajiston kannalta, luontodirektiivin liitteen II lajeista etenkin liito-oravaa (*Pteromys volans*) esiintyy usealla alueella. Kaljunjärven luonnonsuojelualue kytkeytyy kiinteästi siihen rajautuvaan Repoveden kansallispuistoon.

Puulaveden ja Kyyveden luonnonsuojelualueet (SAC/SPA) ovat pinta-alaltaan laajoja ranta- ja saaristoluonnon kokonaisuuksia. Saaret ovat maaston muodoiltaan vaihtelevia, ja Natura 2000 -luontotyyppiin Kallioiden pioneerikasvillisuus kuuluvia rantakallioita näkyvä paikoitellen. Saarissa on boreaalisia luonnonmetsiä ja boreaalisia lehtoja, puustoisia soita sekä kulttuurivaikutteisia umpeutuvia perinnemaisemia; etenkin suuremmat saaret ovat olleet pitkään asuttuja. Luonnonsuojelualueet ovat merkittäviä vesi- ja loppilinnuston kannalta, ja saarissa esiintyy myös vaativaa metsälinnustoa.

Vuotsinsuon, Isosuon-Kivenholman, Sahinsuon, Petkellammensuon, Puumalan Suurisuon, Vilkonsuon, Ruhvanansuon ja Savonsuon luonnonsuojelualueet ovat kooltaan merkittäviä suoalueita, joilla esiintyy Natura 2000 -luontotyypin keidassuot ohella puustoisia soita ja osalla alueista myös pienvesiä (humuspitoiset järvet ja lammet). Ringinsuon-Heinälammensuon ja Paltasuon luonnonsuojelualueilla esiintyy lisäksi Natura 2000 -luontotyyppiä aapasuot, jotka ovat sijainniltaan huomattavan eteläisiä. Luonnonsuojelualueiden suot ovat pääsääntöisesti säilyneet ydinosaan ojitamattomina ja ovat tärkeitä suolajiston ja -linnuston elinympäristöinä.

Suurenaukeansuon-Isosuon luonnonsuojelualue (SAC/SPA) on laaja keidassuoalue, jota halkoo luonnontilainen jokireitti, jonka varsilla esiintyy niin metsäluhtia kuin ranta- ja vaihtumissoita. Alue on tärkeä etenkin soiden kahlaajalinnuston elinympäristönä.

Putkilahden-Ruskeaperän luonnonsuojelualue (SAC/SPA) koostuu umpeen kasvavasta järvenlahdesta ja sitä ympäröivistä laajoista ranta- ja vaihtumissoista sekä puustoisista soista. Alueella on merkitystä vesi- ja loppilinnuston elinalueena, sekä erityisesti muutonaikaisena levähdysalueena.

Perustettavilla luonnonsuojelualueilla on myös kulttuurihistoriallisia arvoja. Saariston asutushistoriasta kertovat rakennusten jäänteet, kaskirauniot, nauriskuopat sekä tervahaudat. Niukkapuustoisilta soilta on nostettu turvetta kotitarvekäyttöön, ja Puumalan Suurisuolla on toiminut jopa turvepehkuetehdas. Maisemallisesti etenkin saaristoalueet ovat huomionarvoisia.

Kokonaisuutena Etelä-Savon maakunnan luonnonsuojelualueet yhdessä ympäristöministeriön asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden kanssa edustavat monipuolisesti alueen luontoa. Alueet täyttävät luonnonsuojelulain 10 §:n tarkoittamat yleiset edellytykset luonnonsuojelualan perustamiseksi. Tarkempi erittely alueiden kohdentumisesta eri luonnonsuojeluohjelmiin ja Natura 2000 -verkostoon ilmenee muistion taulukosta 1.

4 Rauhoitusmääräykset sekä hoidon ja käytön tavoitteet

Valtioneuvoston asetuksella perustettavat alueet ovat lain 17 §:ssä tarkoitettuja muita luonnonsuojelualueita. Niillä tulisivat pääsääntöisesti voimaan luonnonsuojelulain 17 a §:n 1 momentista johtuen lain 13 – 15 §:ssä säädettyt rauhoitusmääräykset. Asetukseen otettaisiin näitä koskevat viittaussäännökset.

Luonnonsuojelulain 13 §:ssä todetaan luonnonsuojelualueilla kielletyt toimet. Kiellettyä sen mukaan olisi: 1) rakennusten, rakennelmien tai teiden rakentaminen, 2) maa-ainesten, kaivos-kivennäisten ottaminen ja maa- tai kallioperän vahingoittaminen, 3) ojittaminen, 4) sienien, puiden, pensaiden tai muiden kasvien tai niiden osien ottaminen tai vahingoittaminen, 5) luonnonvaraisten selkärankaisten eläimien pyydystäminen, tappaminen tai hätyyttäminen tai niiden pesien hävittäminen sekä selkärangattomien eläimien pyydystäminen tai kerääminen, 6) muutkin toimet, jotka vaikuttaisivat epäedullisesti alueen luonnonoloihin, maisemaan tai eliölajien säilymiseen.

Lain 14 § sisältää poikkeukset 13 §:ssä kielletyistä toimista. Sallittua olisi: 1) alueen hoitoa, valvontaa, tutkimusta, yleisön opastamista, retkeilyä ja alueeseen tutustumista varten tarpeellisten rakennusten, rakennelmien ja polkujen rakentaminen, entistäminen ja kunnostaminen, 2) luonnonympäristöjen ja perinneluontotyyppien hoitaminen ja ennallistaminen sekä alueen luontaisen kehityksen palauttaminen, 3) alueen opastustoiminnan kannalta tarpeellisen tien rakentaminen, 4) marjojen ja hyötysienien poimiminen, 5) kalastaminen kalastuslain (379/2015) 7 §:ssä säädettyjen yleiskalastusoikeuksien mukaisesti, 6) poronhoitolain mukainen poronhoito, 7) alueella olevien teiden, sähkö- ja puhelinlinjojen sekä niihin liittyvien laitteiden käyttäminen ja kunnostaminen, 8) merenkulun turvalaitteiden ja vesistön kuluväylien kunnostaminen sekä vähäiset turvalaitteiden edellyttämät raivaukset, sekä 9) kartoitus ja maanmittaustyöt. Lisäksi alueella saadaan tilanteen niin vaatiessa ryhtyä pelastuspalvelun, palontorjunnan, rajavalvonnan, eläintautien vastustamisen sekä eläinsuojelun edellyttämiin välttämättömiin toimenpiteisiin.

Lain 15 §:ään sisältyvät luvanvaraiset poikkeukset 13 §:n rauhoitusmääräyksistä. Metsähallitus voi alueen haltijaviranomaisena kyseisen lainkohdan nojalla antamallaan luvalla sallia alueen perustamistarkoitusta vaarantamatta: 1) tutkimusta tai muuta tieteellistä tarkoitusta tai opetusta varten eläinten pyydystämisen tai tappamisen, sienien, kasvien tai niiden osien, eläinten pesien ja kivennäisnäytteiden keräämisen, 2) vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta annetussa laissa tarkoitettujen vieraslajien tai haitallisten vieraslajien sekä, jos laji on tullut liian runsaslukaiseksi tai käynyt muutoin vahingolliseksi, muidenkin kasvi- tai eläinlajin yksilöiden lukumäärän vähentämisen, 3) sellaisten pyyntiluvanvaraisten riistaeläinlajien yksilöiden, jotka suojelun ulkopuolella aiheuttavat ilmeisen uhan ihmisen turvallisuudelle tai omaisuudelle aiheutuvasta merkittävästä taloudellisesta vahingosta, poistamisen, 4) alueelle kaatuneen riistaeläimen haltuun ottamiseen, 5) kalastamisen muutoinkin kuin kalastuslain 7 §:ssä tarkoitettulla tavalla, 6) poronhoitoon liittyvien rakennusten ja rakennelmien rakentamisen, 7) geologisen tutkimuksen ja malminetsinnän, 8) ilma-aluksella laskeutumisen, 9) muidenkin kuin 14 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen rakennusten ja rakennelmien entisöinnin ja kunnostamisen.

Lisäksi Metsähallitus voi suojelun haltijaviranomaisena 15 §:n 2 momentin nojalla sallia hirvenajon metsästyksen yhteydessä. Tämä mahdollistaa perustettavien

suojelualueiden sisällyttämisen jatkossakin perinteisiin hirvenmetsästysalueisiin, mikäli alueita vuokrannet seurat näin haluavat.

Luonnonsuojelulain 15 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti Metsähallitus voi sallia vierasperäisten eläinlajien yksilöiden vähentämisen. Siten minkin ja supikoiran ja muidenkin vieraslajien, kuten kanadanmajavan metsästäminen on kaikilla perustettavilla alueilla mahdollista alueen haltijaviranomaisen luvalla.

Luvanvaraiset poikkeukset voivat lain 15 § 1 momentin 2 kohdan mukaisesti liittyä myös muunkin liikaa lisääntyneen tai vahingolliseksi osoittautuneen lajin yksilöiden vähentämiseen tai 3 kohdan mukaisesti suojelualueen ulkopuolella aiheutuvan turvallisuus- tai vahinkouhan torjumiseksi tarpeelliseen pyyntiluvanvaraisen riistaeläimen yksilöiden poistamiseen.

Perustettavalla Viljakkalan metsien luonnonsuojelualueella on vuokrattu alue vapaa-ajankäyttöön määräaikaisella maanvuokrasopimuksella. Vuokra-alue on pinta-alaltaan pieni, ja sillä sijaitsee vuokralaisen omistuksessa olevia rakennuksia. Luonnonsuojelulain 71 §:n mukaisesti suojelualueiden perustamisasetus ei rajoita ennen rauhoitusmääräysten voimaantuloa syntyneen vuokraoikeuden käyttämistä. Metsähallitus voi lain 15 § 1 momentin 9 kohdan nojalla sallia rakennusten kunnostamistoimenpiteitä, mutta uusien rakennusten rakentaminen ei ole mahdollista. Vuokrasopimusten uusimisille ei ole luonnonsuojelualueiden perustamisen jälkeen rauhoitusmääräysten puitteissa edellytyksiä.

Perustettavilla suojelualueilla on sähköjohtoja ja käytössä olevia teitä. Luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaisesti luonnonsuojelualueella olevien teiden ja sähkölinjojen käyttäminen ja kunnostaminen on suojelualueella sallittua. Uusien teiden rakentaminen on kiellettyä.

Asetuksen valmistelun yhteydessä maakunnallisten ja paikallisten tahojen kanssa käydyissä keskusteluissa ovat nousseet esiin erityisesti metsästyksen liittyvät kysymykset. Metsähallitus on vuokrannut kyseisiä, luonnonsuojelualueiden perustamista varten valtiolle hankittuja alueita pääosin hirvieläinten ja pienriistan metsästyksen. Tehtyjä vuokrasopimuksia on tarpeen tarkistaa vastaamaan luonnonsuojelualueita koskevia säännöksiä. Suojelualueiden perustaminen ei kuitenkaan merkitse sitä, että alueiden käyttö metsästyksen kokonaan estyisi. Asetukseen otettaisiin voimaantuloa koskevaan 4 §:ään lisäksi siirtymäsäännös siitä, että olemassa olevien sopimusten mukainen metsästys voisi jatkua rauhoitusmääräysten estämättä 31.12.2018 saakka. Tällä pyritään varaamaan riittävä aika metsästysvuokrasopimusten uusimiselle.

4.1 Valtioneuvoston asetuksella säädettävät poikkeukset rauhoitusmääräyksiin

Valtioneuvoston asetuksella on muilla luonnonsuojelualueilla luonnonsuojelulain 17 a §:ssä säädetyin edellytyksin mahdollisuus säätää edellä kuvatuista rauhoitusmääräyksistä eräitä aluekohtaisia poikkeuksia, jotka voivat koskea metsästyksen sallimista, kalastuksen rajoittamista yleisillä vesialueilla, puolustusvoimien harjoitus- ja koulutustoimintaa, lentotoiminnan ja merenkulun

turvalaitteiden sijoittamista ja kunnossapitoa sekä tien, johdon ja kaapelin rakentamista, ojan kaivamista, vesikulkuväylän ruoppaamista tai muun vastaavan toimenpiteen sallimista.

Metsästyksen osalta lain 17 a §:n 3 momentissa säädetään, että muissa kuin metsästyslain 8 §:n tarkoittamissa kunnissa sijaitsevalla muulla luonnonsuojelualueella on kiellettyä pyydystää, tappaa tai hätyyttää luonnonvaraisia selkärankaisia eläimiä. Valtioneuvosto voi kyseisen momentin nojalla kuitenkin säätää metsästyksen sallimisesta muulla luonnonsuojelualueella, jos metsästyksellä ei vaaranna alueen perustamistarkoitusta tai aiheuta haittaa alueen muulle käytölle. Säännökset voivat olla ajallisesti tai alueellisesti rajoitettuja tai kohdistua tiettyyn eläinlajiin.

Tämän asetuksenantovaltuuden mukaista valtioneuvostolle kuuluvaa harkintavaltaa käytettäessä on syytä kiinnittää huomiota siihen valtiosääntöoikeudelliseen vaatimukseen, että pääsääntöisesti yksilön oikeuksista ja velvollisuuksista säädetään lain tasolla. Tästä poiketen asetuksenantovaltuuksia on kuitenkin pidetty eduskunnan perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä mahdollisina vähäisten poikkeusten säätämiseksi asetuksella, kun asetuksenantovaltuuteen liittyy sitä rajaavia ja ohjaavia säännöksiä. Luonnonsuojelulain 17 a §:n 3 momentin valtuussäännöstä koskeneessa perustuslakivaliokunnan lausunnossa (PeVL 17/2010 vp) todetaan, että kyseinen valtuussäännös on voitu ottaa lakiin alueiden erilaisuudesta johtuvien paikallisten erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi. Samaa säännöstä koskevasta ympäristövaliokunnan mietinnöstä (YmVM 11/2010 vp) ilmenee, että metsästyksellä on näillä alueilla kyseisen momentin ensimmäisestä virkkeestä johtuen pääsääntöisesti kiellettyä. Tapauskohtaisella harkinnalla on kuitenkin mahdollista säätää aluekohtaisia poikkeuksia, jotka voivat olla ajallisesti, alueellisesti tai lajikohtaisesti rajattuja.

Edellä esitetyn perusteella on metsästykselle koskevien vähäisten, tapauskohtaisesti perusteltujen poikkeusten sallimista pidettävä valtioneuvoston harkintavallan puitteissa mahdollisena, mutta laissa olevaa pääsääntöä ei ole perustuslaki huomioon ottaen hyväksyttävää muuttaa asetuksella käytännössä metsästyksen sallivaksi. Metsästyksen sallivat aluekohtaiset poikkeukset on myös rajattava siten, ettei niiden mukaisesta metsästyksellä aiheutu haittaa alueen muulle käytölle tai alueen perustamistarkoituksen vaarantumista.

Metsästyslain 8 §:n tarkoittamalla ns. vapaan metsästysoikeuden alueella Pohjois-Suomen kunnissa lain metsästykselle koskeva pääsääntö on päinvastainen. Siellä metsästyksellä on pääsääntöisesti sallittua, ja valtioneuvosto voi alueen muuhun käyttöön tai alueen perustamistarkoitukseen liittyvin syin rajoittaa sitä. Tällä asetuksella perustettavat Etelä-Savon maakunnan luonnonsuojelualueet eivät sijoitu metsästyslain 8 §:n tarkoittamalle alueelle.

Metsästykselle koskevat sallivat säännökset

Etelä-Savon luonnonsuojelualueiden valmistelun alkuvaiheessa alueilla pidetyissä kuulemistilaisuuksissa on korostunut metsästyksen merkitys perinteisesti tärkeänä luonnon virkistyskäyttömuotona. Sen merkitys paikallisille asukkaille on

huomattava. Metsästettävistä lajeista esille nousivat erityisesti villisika, hirvi, pienriista (jänikset, metso, teeri ja pyy) sekä eräät petoeläimet.

Kuten edellä on todettu, hirvenajo sekä vieraslajien ja muun liikaa lisääntyneen tai vahingolliseksi osoittautuneen lajin metsästys on luonnonsuojelualueilla mahdollista Metsähallituksen luvalla. Metsähallitus voi antaa myös luvan suojelualueen ulkopuolella turvallisuus- tai vahinkouhkaa aiheuttavan pyyntiluvan varaisen riistaeläinlajin yksilöiden poistamiseen.

Perustettavat luonnonsuojelualueet ovat pääosin laajoja, syrjäisiä alueita, joilla yleinen virkistyskäyttö on verraten vähäistä. Eräät perustettavat luonnonsuojelualueet sijoittuvat vilkasliikenteisten teiden läheisyyteen. Useilla metsästyseuroilla nyt perustettavat luonnonsuojelualueet muodostavat merkittävän osan seurojen käytössä olevasta metsästysalueesta. Aluekohtaisissa keskusteluissa on lisäksi tuotu esiin, että suurimmalla osalla perustettavista suojelualueista pelkän hirvenajon mahdollistavilla säännöksillä hirvenmetsästyksen järjestäminen olisi käytännössä vaikeaa. Hirvenmetsästystä harjoitetaan tyypillisesti käyttämällä pysäyttävää koiraa, kun taas ns. ajoketjumetsästys on vähäisempää. Suojelualueiden perustaminen siten, että ainoastaan hirvenajo olisi mahdollista, vaikeuttaisi monilla alueilla myös maastollisesti edullisten passipaikkojen sijoittelua. Nämä seikat puoltavat hirvenmetsästyksen laajaa sallimista alueilla.

Suurella osalla tällä asetuksella perustettavista suojelualueista on hirven metsästyksen lisäksi merkitystä pienriistan, erityisesti metsäjäniksen, rusakon ja kanalintujen (metso, teeri, pyy) metsästyksessä.

Muutamilta osin nyt perustettavat luonnonsuojelualueet muodostavat keskeisen osan Metsähallituksen pitkään käytössä olleesta hirven tai pienriistan lupametsästysalueesta. Etelä-Savossa lupametsästysalueita, joilla sijaitsee myös tällä asetuksella perustettavia luonnonsuojelualueita, on Hirvensalmella (Säkkisaloon metsästyslupa-alue), Pieksämäellä (Tervanen-Leikko-Pusan metsästyslupa-alue), Joroisilla ja Pieksämäellä (Sorsasalo-Ahvenisen metsästyslupa-alue), Savonlinnassa ja Sulkavalla (Lohikoski-Likastenperän metsästyslupa-alue) sekä Joroisissa (Ahvenisen hirven metsästyksen lupa-alue). Pienriistan lupametsästysalue tai hirvenmetsästysalue tarjoaa metsästysmahdollisuuksia myös paikallisiin metsästyseuroihin kuulumattomille metsästyksen harrastajille. Etelä-Suomessa lupametsästysalueita on kokonaisuudessaan niukasti. Pienriistan lupametsästysalueilla metsästystä pyritäänkin tässä asetuksessa sallimaan siinä määrin, kuin se luonnonsuojelualueiden suojelutavoitteet huomioon ottaen on mahdollista.

Villisika on kuulemistilaisuuksissa saatujen tietojen mukaan levinnyt Etelä-Savon maakunnan alueelle. Se aiheuttaa vahinkoja maa- ja puutarhataloudelle sekä lisää afrikkalaisen sikaruton leviämishuonokaa. Villisian metsästyksen laaja salliminen Etelä-Savon alueella on sen aiheuttamien uhkien torjumiseksi näin ollen perusteltua.

Alueisiin kohdistuu jonkin verran virkistykseen tai luontoharrastuksiin liittyvää retkeilyä sekä marjastusta ja sienestystä. Perustettavat luonnonsuojelualueet eivät kuitenkaan ole virkistyskäytön tai luontomatkojen painopistealueita. Virkistyskäytön palveluvarustusta on vain yksittäisillä alueilla, kuten Puulaveden ja Kyyveden

suunnitelluilla luonnonsuojelualueilla, joilla on erityisesti kesäaikaista veneily- ja melontakäyttöä. Nyt perustettavilla Etelä-Savon luonnonsuojelualueilla virkistyskäyttö on luonteeltaan satunnaisempaa syyskuun alun jälkeen. Luonnonsuojelulain 17 a §:n 3 momenttiin sisältyvä asetuksenantovaltuus on rajattu siten, että metsästyksen salliminen ei saa vaarantaa alueen suojelutavoitteita eikä aiheuttaa haittaa alueen muulle käytölle. Asetuksella sallittava metsästys ajoittuisi metsästyslainsäädännössä määriteltyjen metsästysaikojen perusteella pääosin loppusyksyyn ja alkutalveen, jolloin alueiden muu käyttö on vähäistä.

Etelä-Savon maakunnan alueella sijaitsee linnustonsuojelun kannalta arvokkaita alueita, jotka sisältyvät edellä tarkemmin kuvatulla tavalla myös Natura 2000 -verkostoon lintudirektiivin mukaisina erityissuojelualueina. Nämä alueet ovat Suurenaukeansuon-Isosuon, Putkilahden-Ruskeaperän, Puulaveden ja Kyyveden luonnonsuojelualueet. Näistä Puulaveden luonnonsuojelualue kuuluu tällä hetkellä osin myös Metsähallituksen pienriistan lupametsästysalueeseen. Lintudirektiivin mukaisilla erityissuojelualueilla lintujen metsästystä ei pääsääntöisesti voida sallia. Linnuston suojelun kannalta merkittäville alueilla hirven, metsäjäniksen, rusakon ja villisian metsästyksen ei kuitenkaan pääosin loppusyksystä ja alkutalvesta tapahtuvana arvioida aiheuttavan häiriötä alueiden suojeluperusteena olevalle linnustolle.

Edellä esitetyillä perusteilla asetuksella sallittaisiin hirven metsästys 1.10. – 31.12. välisenä aikana sekä metsäjäniksen, rusakon ja villisian metsästys 1.9. – 28.2. välisenä aikana asetuksen 3 §:n 2 momentin 1 kohdassa luetelluilla 23 luonnonsuojelualueella (Puulaveden, Sahinsuon, Kivimäensalon, Vuotsinsuon, Koiravuoren, Suurlahden, Viljakkalan metsien, Kyyveden, Turvesuon-Isosuon, Hulikistokankaan, Kaljunjärven, Isosuon-Kivenholman, Paltasuon, Ringinsuon-Heinälamminsuon, Petkellammensuon, Suurenaukeansuon-Isosuon, Putkilahden-Ruskeaperän, Mäkrämäen, Ruhvanansuon, Savonsuon, Vilkonsuon, Kakonsalon ja Lohikosken luonnonsuojelualueet). Metson, teeren ja pyyn metsästys olisi 2 momentin 2 kohdan mukaan sallittua 10.9. – 31.10. välisenä aikana Sahinsuon, Kivimäensalon, Vuotsinsuon, Koiravuoren, Suurlahden, Kaljunjärven, Isosuon-Kivenholman, Paltasuon, Ringinsuon-Heinälamminsuon, Petkellammensuon, Ruhvanansuon, Savonsuon, Kakonsalon ja Lohikosken luonnonsuojelualueilla.

Metsähallituksen lupametsästysalueilla on muun metsästyksen yhteydessä ollut mahdollista vähentää myös minkki- ja supikoirakantaa. Tämän riistan- ja luonnonhoitotyön edellytysten jatkumiseksi on perusteltua sallia kyseisten lajien metsästys 1.9. – 28.2. välisenä aikana niillä lupametsästysalueisiin kuuluvilla luonnonsuojelualueilla, joilla jatkossakin harjoitetaan metsästystä metsästyslain (615/1993) 46 §:n mukaisin luvuin. Nämä ovat Kivimäensalon, Lohikosken ja Ringinsuon-Heinälamminsuon luonnonsuojelualueet. Minkki ja supikoira kuuluvat vieraslajeihin, joiden metsästäminen muilla perustettavilla luonnonsuojelualueilla on aiemmin käsitellyllä tavalla mahdollista Metsähallituksen myöntämällä luvalla.

Lisäksi todetaan, että Metsähallituksen lupametsästysalueiden sisällä on jo aiemmin annetuilla säädöksillä perustettuja luonnonsuojelualueita, joilla metsästys ei ole säädösten mukaan ollut sallittua. Nämä aiemmin perustetut luonnonsuojelualueet yhdistetään nyt osaksi perustettavia Kivimäensalon ja Lohikosken laajempia alueita, mikä samalla tarkoittaa, että niiden metsästyskäyttö tulee mahdolliseksi sen mukaan,

kuin tässä asetuksessa säädetään. Lupametsästysalueiden metsästyskäyttö laajenee näin ollen noin 645 hehtaarilla (Kivimäensalon osalta n. 240 ha ja Lohikosken osalta n. 405 ha). Koska Puulaveden luonnonsuojelualueella (lintudirektiivin mukainen SPA-alue) ei sallittaisi kanalintujen metsästystä, käytännössä edellytykset Säkkiäsalon lupametsästysalueen (noin 520 ha) ylläpitoon päättyisivät.

Kaikkiaan metsästystä eri muodoissa sallivan säännöksen kattama yhteispinta-ala on noin 9327 hehtaaria, mikä vastaa noin 99 %:a tällä asetuksella perustettavien suojelualueiden pinta-alasta. Metsästyksen suhteen sallivia poikkeuksia olisi 23 alueella 24:stä.

Muun toimenpiteen sallivat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan 17 a §:n 5 momentin nojalla säätää muun muassa ojan kaivamisen, tien rakentamisen tai muun vastaavan toimenpiteen sekä puolustusvoimien harjoitustoiminnan sallimisesta alueella, jos toimenpiteet eivät vaaranna alueen perustamistarkoitusta.

Puolustusvoimilla on käyttöoikeus Kaljunjärven luonnonsuojelualueella. Puolustusvoimat harjoittelee alueella muun muassa taisteluumuntoa. Asetuksen 3 §:n 2 momentin 4 kohdassa sallitaan tällä alueella puolustusvoimien harjoitus- ja koulutustoiminta.

Kakonsalon luonnonsuojelualueella sijaitsee moottorikelkkaura, jonka ylläpitoon liittyvät toimenpiteet sallittaisiin asetuksen 3 §:n 2 momentin 5 kohdassa.

Luonnonsuojelualueiden ympärillä olevien alueiden kuivatustarpeisiin liittyen on useilla alueilla tarpeen johtaa vesiä myös suojelualueille tai niiden kautta. Sen vuoksi asetuksen 3 §:n 2 momentin 6 kohtaan sisällytettäisiin tätä varten olemassa olevien ojien ylläpidon ja kunnostamisen salliva säännös.

4.2 Liikkumisrajoitukset

Luonnonsuojelulain 18 §:n 2 momentin nojalla voidaan rajoittaa luonnonsuojelualueella liikkumista joko perustamissädökseen tai lain 20 §:n nojalla annettavaan järjestyssääntöön otettavalla määräyksellä, mikäli alueen eläimistön tai kasvillisuuden suojelu sitä vaatii. Etelä-Savon luonnonsuojelualueiden perustamisasetus ei sisällä liikkumista koskevia rajoituksia. Metsähallitus voi kuitenkin tarvittaessa määrätä tällaisista rajoituksista järjestyssäännöissä.

4.3 Alueiden hoidon ja käytön tavoitteet

Luonnonsuojelulain nojalla suojeltavien alueiden hoidon ja käytön keskeisin tavoite on alueiden säilyttämien luonnontilaisina siten, että ekosysteemit kehittyvät luonnon omien prosessien mukaisesti ja ihmisen aiheuttamat häiriöt ovat mahdollisimman vähäisiä. Suurimmalla osalla perustettavista Etelä-Savon maakunnan alueista tämä on riittävä toimenpide suojeluarvojen turvaamiseksi.

Eräillä alueilla on tarpeen tehdä lisäksi ennallistamis- ja luonnonhoitotoimenpiteitä. Tällaisia tarpeita on erityisesti suoalueiden hydrologisten kokonaisuuksien kannalta merkityksellisissä ojitetuissa reunaosissa. Metsäluonnon luontaista dynamiikkaa

jäljittelevillä kulotuksilla monipuolistetaan entisiä talousmetsiä. Lehtojen hoito ja lehmusesiintymien turvaaminen vaativat toistuvia toimenpiteitä. Myös perinnemaisemien luonnonarvojen turvaaminen ja lisääminen edellyttävät jatkuvaa hoitoa. Alueita voidaan vuokrata laiduntamiseen, mitä on jo tehty esimerkiksi Puulaveden perustettavalla luonnonsuojelualueella.

Luontoarvojen turvaamisen lisäksi tavoitteena perustettavilla luonnonsuojelualueilla on luonto- ja kulttuuriarvot huomioivan virkistyskäytön mahdollistaminen. Alueilla on nähtävyyksiarvoja ja ne ovat luonnossa liikkumisen ja luonnonhavainnoinnin kohdealueita. Alueet tukevat myös kestävän luontomatkailun kehittämistä.

Ennallistamisen ja luonnonhoidon sekä virkistyskäytön ja luontomatkailun tarpeita tarkastellaan tarkemmin alueita koskevissa hoidon ja käytön suunnitelmissa sekä yksityiskohtaisemmissa toimenpidesuunnitelmissa.

5 Ehdotuksen hallinnolliset ja taloudelliset vaikutukset

Kaikki Etelä-Savon luonnonsuojelualueet ovat valtion omistuksessa ja siirtyneet tai siirtymässä Metsähallituksen hallintaan ja hoitoon, eikä suojelualueiden perustaminen aiheuta erityisiä hallinnollisia vaikutuksia. Toiminnallisena alueyksikkönä toimii Metsähallituksen Järvi-Suomen Luontopalvelut.

Uusien luonnonsuojelualueiden perustaminen aiheuttaa sekä investointiluonteisia kustannuksia että vuotuisia alueiden hallintaan ja hoitoon liittyviä kuluja. Edellisiä ovat muun muassa maanmittaustoimitusten, mahdollisen luonnonsuojelualueiden merkinnän, luonnonsuojelullisten perusselvitysten ja palvelurakenteiden rakentamisen aiheuttamat kustannukset, jotka olisivat arviolta noin 170 000 euroa. Vuotuisia kustannuksia aiheutuu muun muassa palvelurakenteiden hoidosta, opastuksesta sekä alueiden luonnon ja käytön seurannasta sekä valvonnasta. Näiden kulujen arvioidaan olevan noin 25 000 euroa vuodessa. Investointi- ja vuotuiset ylläpitokulut eivät sisällä hallintokuluja. Kulut katetaan valtiontalouden kehyspäättöksessä hyväksytyjen määrärahojen puitteissa.

Alueita koskevia metsästysvuokrasopimuksia koskevat muutokset asetusta vastaavaksi aiheuttavat Metsähallituksessa hallinnollisia toimenpiteitä, mitä varten asetukseen otettaisiin siirtymäaika asetuksen voimaan tullessa voimassa olevien sopimusten mukaisen metsästyksen jatkumisesta 31.12.2018 saakka.

6 Kuuleminen ja lausunnot

Valmistelun alkuvaiheessa on kuultu maakunnallisia ja paikallisia sidosryhmiä. Keskusteluja on käyty noin viidessätoista tilaisuudessa, joissa on kartoitettu muun muassa maakuntaliiton, kuntien, riistahallinnon, metsästyseurojen ja luonnonsuojelujärjestön näkemyksiä alueiden perustamisesta.

Asetusluonnoksesta antoivat lausuntonsa...

7 Olemassa olevien luonnonsuojelualueiden lakkauttaminen

Eräiden aikaisemmin perustettujen luonnonsuojelualueiden kytkemiseksi osaksi laajempaa uutta suojelualuetta, on tietyissä tilanteissa perusteltua lakkauttaa vanha säädös, jotta suojelualue muodostaisi yhtenäisen kokonaisuuden. Kyseiset alueet perustetaan tällä asetuksella tai ympäristöministeriön asetuksella uudelleen, jolloin niiden rauhoitusmääräykset tulevat vastaamaan nykyisen luonnonsuojelulain järjestelmää.

Vuonna 1993 vanhojen metsien suojelusta annetulla asetuksella (1115/1993) perustetut kymmenen luonnonsuojelualuetta lakkautetaan tällä asetuksella kumoamalla kyseisen asetuksen 2 §:n 1 momentin seuraavat kohdat: 34 (Sorsasalon luonnonsuojelualue), 35 (Ahvenisenmäen luonnonsuojelualue), 37 (Revonsaarten luonnonsuojelualue), 38 (Pyysaarten luonnonsuojelualue), 40 (Julunkiven luonnonsuojelualue), 42 (Haukiniemen luonnonsuojelualue), 43 (Raatelamminsalon luonnonsuojelualue), 45 (Huosionkorven luonnonsuojelualue), 46 (Katajalamminmäen luonnonsuojelualue) ja 47 (Kokkolansalon luonnonsuojelualue). Nämä alueet tulevat nyt osaksi tällä valtioneuvoston asetuksella perustettavia laajempia Kivimäensalon, Kyyveden, Lohikosken ja Kakonsalon luonnonsuojelualueita.

Lisäksi tällä asetuksella lakkautetaan 11.10.1985 annetulla asetuksella (801/1985) perustettu Pyörissalon soidensuojelualue kumoamalla kyseisen asetuksen 1 pykälän 1 momentin 28 kohta. Alue tulee osaksi ympäristöministeriön asetuksella perustettavaa laajempaa Pyörissalon luonnonsuojelualuetta.

8 Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan päivänä kuuta 2018.

LUONNOS

Taulukko 1. Asetuksella perustettavien alueiden pinta-alat ja jakautuminen sijoittuminen Natura 2000 -verkostoon ja kansallisiin suojeluohjelmiin tai -päätöksiin.

Nimi	Pinta-ala, ha	Maa, ha	Vesi, ha	Natura 2000 -verkosto		Kansallinen suojeluohjelma-tai päätös	Natura 2000 pinta-ala, ha	Ohjelma tai METSO pinta-ala, ha	Muu pinta-ala, ha
				Tunnus	Tyyppi				
Puulaveden LSA	1214,3	1206,6	7,7	FI0500025	SPA/SAC-alue	RSO060041 METSO	1192,0	1202,0	12,0
Sahinsuon LSA	174,1	173,9	0,2	FI0500164	SAC	SSO060158	150,6	153,0	
Kivimäensalon LSA	772,7	760,1	12,7	FI0500015	SAC	AMO060039	350,0	159,0	423,0
Vuotsinsuon LSA	435,8	435,8		FI0500004	SAC	SSO060160	429,4	380,7	
Koiravuoren LSA	132,2	132,2		FI0500113	SAC	AMO060396 METSO	39,0	121,3	8,9
Suurlahden LSA	316,1	311,9	4,2	FI0500036	SAC	RSO060044	290,2	246,9	
Viljakkalan metsien LSA	110,4	109,9	0,6	FI0500203	SAC		85,7		19,0
Kyyveden LSA	500,5	492,9	7,6	FI0500017 FI0500176	SPA SAC	RSO060049 AMO060041 AMO060042 METSO	441,0	392,0	29,0
Turvesuon-Isosuon LSA	241,2	241,2							241,2
Hulikistokankaan LSA	159,2	159,2				METSO		159,2	
Kaljunjärven LSA	252,6	249,1	3,5	FI0424001	SAC	RSO050009	28,0	28,1	222,1
Isosuon-Kivenholman LSA	231,3	231,3		FI0500165	SAC	SSO060167	221,9	206,2	
Paltasuon LSA	214,0	214,0		FI0500007	SAC	SSO060169	207,0	110,6	
Ringinsuon-Heinälamminsuon LSA	305,5	305,5		FI0500008	SAC	SSO060168 METSO	91,3	37,2	181,0
Petkellammensuon LSA	146,4	126,0	20,4	FI0500009	SAC	SSO060176	144,2	115,4	
Suurenaukansuon-Isosuon LSA	967,9	964,6	3,3	FI0500018	SAC/SPA	SSO060171	943,0	374,1	9,2
Puumalan suurisuon LSA	103,0	102,9	0,1	FI0500029	SAC	SSO060172	89,3	78,0	

Putkilahden-Ruskeaperän LSA	366,5	230,3	136,2	FI0500038	SPA/SAC	LVO060153 SSO060174	354,8	355,2	
Mäkrämäen LSA	164,9	163,3	1,6			METSO		164,9	
Ruhvanansuon LSA	138,5	137,7	0,8	FI0500052	SAC	SSO060163	132,2	123,3	
Savonsuon LSA	151,7	151,7		FI0500074	SAC	METSO	140,3	8,0	
Vilkonsuon LSA	106,6	106,4	0,2	FI0500169	SAC	SSO060162	77,7	78,7	11,4
Kakonsalon LSA	1322,9	1303,9	19,0	FI0500010	SAC	AMO060047 RSO060052	1284,0	1284,0	39,0
Lohikosken LSA	906,2		10,2	FI0500016 FI0500211	SAC SAC	AMO060044 AMO060049 AMO060050 AMO060051	443,0	435,8	443,2

Käytetyt lyhenteet:

LSA = luonnonsuojelualue

AMO = vanhojen metsien suojeluohjelma

SSO = soidensuojeluohjelma

LHO = lehtojensuojeluohjelma

LVO = lintuvesien suojeluohjelma

RSO = rantojensuojeluohjelma

METSO = Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma

SAC = Euroopan yhteisön erityisten suojelutoimien alue

SPA= Euroopan yhteisön erityinen suojelualue

Natura 2000 -verkoston, valtakunnallisten suojeluohjelmien tai METSO-ohjelman toteuttamiseksi valtiolle hankittujen alueiden lisäksi asetukseen sisältyy yllä olevan taulukon sarakkeessa ”muu pinta-ala” olevia alueita seuraavista syistä:

Puulaveden LSA	Alueeseen sisältyy noin 12 hehtaarin laajuinen kaavan suojelualuevaraus (Puulan rantaosayleiskaava, kaava-SL).
Kivimäensalon LSA	Alueeseen sisältyy noin 423 hehtaaria Metsähallituksen Itä-Suomen luonnonvarasuunnitelman osana suojeluun varaamaa aluetta.
Koiravuoren LSA	Alueeseen sisältyy 8,9 hehtaarin laajuinen kaavan suojelualuevaraus (Hanhijärven-Saarijärven ym. vesistöjen rantaosayleiskaava, kaava-SL).
Viljakkalan metsien LSA	Alueeseen sisältyy yhteensä noin 19 hehtaaria Metsähallituksen omalla päätöksellä suojelemaa aluetta osana Metso 10 000 -ohjelmaa (suojelemetsä) sekä luonnonsuojelutarkoituksiin osoitettua valtionperintöaluetta.
Kyyveden LSA	Alueeseen sisältyy noin 22 hehtaaria Metsähallituksen omalla päätöksellä suojelemaa aluetta osana Metso 13 000 -ohjelmaa (suojelemetsä) sekä noin 7 hehtaaria Natura -verkoston ja suojeluohjelma-alueen ulkopuolista kiinteistöä.
Turvesuon-Isosuon LSA	Alue (241,2 ha) on hankittu valtiolle luonnonsuojelutarkoituksiin ja se perustuu maakuntakaavan suojelualuevaraukseen (kaava-SL).
Kaljunjärven LSA	Alueeseen sisältyy noin 222 hehtaaria Metsähallituksen omalla päätöksellä suojelemaa aluetta osana Metso 13 000 -ohjelmaa (suojelemetsä).
Ringinsuon-Heinälamminsuon LSA	Alueeseen sisältyy noin 181 hehtaaria Metsähallituksen Itä-Suomen luonnonvarasuunnitelman osana suojeluun varaamaa aluetta.

Suurenaukeansuon-Isosuon LSA	Alueeseen sisältyy 9,2 hehtaarin laajuinen soidensuojelun täydennysohjelmaan kuuluva alue.
Vilkonsuon LSA	Alueeseen sisältyy 11,4 hehtaaria kaavan suojelualuevarausta (Kerimäen Puruveden rantaosayleiskaava, kaava-SL).
Kakonsalon LSA	Alueeseen sisältyy 9,5 hehtaaria soidensuojelun täydennysohjelmaan kuuluva aluetta sekä 5,5 hehtaaria Metsähallituksen omalla päätöksellä suojelemaa aluetta osana Metso 13 000 –ohjelmaa (suojelumetsä) sekä noin 24 hehtaaria Natura –verkoston ja suojeleohjelma-alueen ulkopuolista kiinteistöä.
Lohikosken LSA	Alueeseen sisältyy noin 422 hehtaaria Metsähallituksen omalla päätöksellä Itä-Suomen luonnonvarasuunnitelman osana suojelemaan varaamaa aluetta, noin 13 hehtaaria osana Metso 13 000 –tarkastelua suojelemaa aluetta sekä noin 8 hehtaaria muuta Metsähallituksen omalla päätöksellään suojelemaa aluetta.

LUONNONT